

K J S

King James bibeln på Svenska
[Uppenbarelseboken]

Mars 2013
(Reviderad November 2015)
Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 Jesu Kristi Uppenbarelse, som Gud gav åt honom, för att visa ting för sina tjänare som snart måste ske; och han sände och tillkännagav *det* genom sin ängel för sin tjänare Johannes:

2 Vilken vittnade om Guds ord, och om Jesu Kristi vittnesbörd, och om alla ting som han såg.

3 Välsignad *är* han som läser, och de som hör orden i denna profetia, och håller fast vid de ting som är skrivet däri: ty tiden *är* nära.

4 Johannes till de sju församlingarna som är i Asien: *Vare* nåd åt er, och frid, från honom som är, och som var, och som *skall* komma; och från de sju Andarna som är inför hans tron;

5 Och från Jesus Kristus, *som är* det trofasta vittnet, *och* den förstfödde från de döda, och prinsen över jordens kungar. Åt honom som älskade oss, och tvättade oss från våra synder i sitt eget blod,

6 Och har gjort oss *till* kungar och präster åt Gud och sin Fader; åt honom *vare* ära och välde i evigheternas evigheter. Amen.

7 Se, han kommer med moln; och varje öga skall se honom, och *också* de som genomborrade honom: och alla jordens släkten skall jämra sig på grund av honom. Ja, Amen.

8 **Jag är Alfa och Omega, begynnelsen och slutet**, säger Herren, som är, och som var, och som *skall* komma, den Allsmäktige.

9 Jag Johannes, som också är er broder, och medkamrat i bedrövelse, och i Jesu Kristi rike och tålmod, var på ön som kallas Patmos, för Guds ord, och för Jesu Kristi vittnesbörd.

10 Jag var i Anden på Herrens dag, och hörde en stark röst bakom mig, som från en basun,

11 Sägande, **Jag är Alfa och Omega, den förste och den siste: och, Vad du ser, skriv i en bokrulle, och sänd *den* till de sju församlingarna som är i Asien; till Efesus, och till Smyrna, och till Pergamos, och till Tyatira, och till Sardis, och till Filadelfia, och till Laodicea.**

12 Och jag vände mig om för att se rösten som talade med mig. Och när jag vände mig, såg jag sju gyllene ljushållare;

13 Och mitt ibland de sju ljushållarna *en* lik Människosonen, klädd i en fotsid klädnad, och omgjordad med ett gyllene bälte runt bröstet.

14 Hans huvud och *hans* hår *var* vitt likt ull, vitt som snö; och hans ögon *var* som en eldslåga;

15 Och hans fötter lika skinande malm, som om de brann i en smältugn; och hans röst som ljudet av väldiga vatten.

16 Och i sin högra hand hade han sju stjärnor: och ut ur hans mun gick ett

skarpt tveeggat svärd: och hans uppsyn *var* som *när* solen skiner i sin styrka.

17 Och när jag såg honom, föll jag ner vid hans fötter såsom död. Och han lade sin högra hand på mig, sägande till mig, **Frukta inte; jag är den förste och den siste:**

18 **Jag är han som lever, och var död; och, se, Jag är levande för all evighet, Amen; och har dödsrikets och dödens nycklar.**

19 **Skriv de ting som du har sett, och de ting som är, och de ting som härefter skall ske;**

20 **De sju stjärnornas mysterium som du såg i min högra hand, och de sju gyllene ljushållarna. De sju stjärnorna är de sju församlingarnas änglar: och de sju ljushållarna som du såg är de sju församlingarna.**

Kapitel 2

1 **Till församlingens ängel i Efesus, skriv; Dessa ting säger han som håller de sju stjärnorna i sin högra hand, som vandrar mitt ibland de sju gyllene ljushållarna;**

2 **Jag känner dina gärningar, och ditt arbete, och ditt tålmod, och hur du inte kan stå ut med dem som är onda: och du har prövat dem som säger att de är apostlar, och inte är, och har funnit dem *vara* lögnare:**

3 **Och *du* har burit, och har tålmod, och har arbetat för mitt namns skull, och har inte förtröttats.**

4 **Dock har jag *något* emot dig, eftersom du har lämnat din första kärlek.**

5 **Påminn dig därför varifrån du har fallit, och ändra sinne, och gör de första gärningarna; annars kommer jag snart komma till dig, och kommer flytta din ljushållare från dess plats, om du inte ska ändra sinne.**

6 **Men detta har du, att du hatar Nikolaiternas gärningar, som jag också hatar.**

7 **Han som har ett öra, låt honom höra vad Anden säger till församlingarna; Till honom som övervinner kommer jag giva att äta av livets träd, som finns mitt i Guds paradiset.**

8 **Och till församlingens ängel i Smyrna, skriv; Dessa ting säger den förste och den siste, som var död, och lever;**

9 **Jag känner dina gärningar, och *ditt* lidande, och *din* fattigdom, (men du är rik) och *jag känner* smädelsen från dem som säger att de är Judar, och inte är, utan *är* Satans synagoga.**

10 **Frukta inte för något av de ting som du skall lida: se, djävulen skall**

kasta *somliga* av er i fängelse, att ni må prövas; och ni skall ha lidande *under tio dagar*: var du trogen intill döden, och jag kommer ge dig en livets krona.

11 Han som har ett öra, låt honom höra vad Anden säger till församlingarna; Han som övervinner ska inte skadas av den andra döden.

12 Och till församlingens ängel i Pergamos, skriv; Dessa ting säger han som har det skarpa tveeggade svärdet;

13 Jag känner dina gärningar och var du bor, *ja* där Satans säte *finns*: och du håller fast vid mitt namn, och har inte förnekat min tro, även i de dagar under vilka Antipas *blev* min trogne martyr, vilken blev dödad bland er, där Satan bor.

14 Men jag har några saker emot dig, eftersom du där har dem som håller sig vid Balaams doktrin, vilken lärde Balak att kasta en stötesten framför Israels barn, att äta ting offrat åt avgudar, och att bedriva otukt.

15 Så har du också dem som håller sig vid Nikolaiternas doktrin, som jag hatar.

16 Ändra sinne; annars kommer jag snart komma till dig, och kommer strida mot dem med min muns svärd.

17 Han som har ett öra, låt honom höra vad Anden säger till församlingarna; Till honom som övervinner kommer jag giva att äta av det fördolda mannat, och kommer ge honom en vit sten, och på stenen ett nytt namn skrivet, som ingen man känner utom han som mottar *det*.

18 Och till församlingens ängel i Tyatira, skriv; Dessa ting säger Guds Son, som har sina ögon likt en eldslåga, och hans fötter liknar skinande malm;

19 Jag känner dina gärningar, och *din* kärlek, och tjänst, och tro, och ditt tålmod, och dina gärningar; och *att* det sista *är* mer än det första.

20 Men jag har några saker emot dig, eftersom du tillåter den kvinnan Isabel, som kallar sig en profetissa, att undervisa och att förleda mina tjänare till att bedriva otukt, och till att äta ting offrat åt avgudar.

21 Och jag gav henne tid att ändra sinne angående hennes otukt; och hon ändrade inte sinne.

22 Se, jag kommer kasta henne i en säng, och dem som bedriver otukt med henne i stor bedrövelse, om de inte ska ändra sinne angående sina gärningar.

23 Och jag kommer döda hennes barn med död; och alla församlingarna skall veta att jag är han som rannsakar njurar och hjärtan: och jag kommer ge åt var och en av er enligt era gärningar.

24 Men till er säger jag, och till de övriga i Tyatira, så många som inte har denna doktrin, och som inte har känt Satans djupheter, som de talar; på er kommer jag inte lägga någon annan börda.

25 Utan håll fast vid det som ni har tills jag ska komma.

26 Och han som övervinner, och håller fast vid mina gärningar till slutet, åt honom kommer jag ge makt över nationerna:

27 Och han skall styra över dem med en järnspira; som en krukmakares kärll skall de krossas i småbitar: liksom också jag mottog av min Fader.

28 Och jag kommer ge honom morgonstjärnan.

29 Han som har ett öra, låt honom höra vad Anden säger till församlingarna.

Kapitel 3

1 Och till församlingens ängel i Sardis, skriv; Dessa ting säger han som har Guds sju Andar, och de sju stjärnorna; Jag känner dina gärningar, att du har ett namn att du lever, men är död.

2 Var vakande, och styrk de ting som återstår, som håller på att dö: ty jag har inte funnit dina gärningar vara fullkomliga inför Gud.

3 Kom därför ihåg på vilket sätt du har tagit emot och hört, och håll fast, och ändra sinne. Följaktligen, om du inte ska vaka, kommer jag komma över dig som en tjuv, och du ska inte veta i vilken stund jag skall komma över dig.

4 Du har några få namn även i Sardis som inte har befläckt sina kläder; och de skall vandra med mig i vitt: ty de är värdiga.

5 Han som övervinner, densamme skall bli klädd i vit klädnad; och jag kommer inte radera hans namn från livets bok, utan jag kommer erkänna hans namn inför min Fader, och inför hans änglar.

6 Han som har ett öra, låt honom höra vad Anden säger till församlingarna.

7 Och till församlingens ängel i Filadelfia, skriv; Dessa ting säger han som är helig, han som är sannfärdig, han som har Davids nyckel, han som öppnar, och ingen man stänger; och stänger, och ingen man öppnar;

8 Jag känner dina gärningar: se, jag har satt en öppen dörr framför dig, och ingen man kan stänga den: ty du har liten styrka, och har hållit fast vid mitt ord, och har inte förnekat mitt namn.

9 Se, jag kommer få dem av Satans synagoga, som säger att de är Judar, och inte är, utan ljuger; se, jag kommer få dem att komma och

tillbe framför dina fötter, och att förstå att jag har älskat dig.

10 Eftersom du har bevarat mitt tålmodis ord, kommer också jag bevara dig från frestelsens timme, som skall komma över hela världen, till att pröva dem som bor på jorden.

11 Se, jag kommer snart: håll fast vid det som du har, att ingen man skulle ta din krona.

12 Han som övervinner kommer jag göra *till* en pelare i min Guds tempel, och han ska inte mer gå ut: och jag kommer skriva på honom min Guds namn, och namnet på min Guds stad, *som är nya Jerusalem*, som kommer ner från himlen från min Gud: och *jag kommer skriva på honom mitt nya namn*.

13 Han som har ett öra, låt honom höra vad Anden säger till församlingarna.

14 Och till Laodicernas församlings ängel, skriv; Dessa ting säger den Amen, det trofasta och sannfärdiga vittnet, Guds skapelses begynnelse;

15 Jag känner dina gärningar, att du varken är kall eller varm: o att du vore kall eller varm.

16 Alltså, eftersom du är ljummen, och varken kall eller varm, kommer jag spy ut dig ur min mun.

17 Eftersom du säger, Jag är rik, och har blivit rikare, och har inget behov; men *du* vet inte att du är eländig, och ömkansvärd, och fattig, och blind, och naken:

18 Jag råder dig att av mig köpa guld *som är provat i elden*, att du må bli rik; och vit klädnad, att du må bli klädd, och din nakenhets skam inte uppenbaras; och smörj dina ögon med ögonsalva, att du må se.

19 Så många som jag ska älska, tillrättavisar och tuktar jag: var därför ivrig, och ändra sinne.

20 Se, jag står vid dörren, och bultar: om någon man ska höra min röst, och ska öppna dörren, skall jag komma in till honom, och kommer äta med honom, och han med mig.

21 Honom som övervinner kommer jag låta sitta med mig på min tron, liksom jag också övervann, och är satt med min Fader på hans tron.

22 Han som har ett öra, låt honom höra vad Anden säger till församlingarna.

Kapitel 4

1 Efter detta tittade jag, och, se, en dörr *var* öppnad i himlen: och den första rösten som jag hörde *var* liksom en basun talande med mig; vilken sa, Kom upp hit, och jag kommer visa dig ting som måste ske härefter.

2 Och genast kom jag i anden; och, se, en tron var framsatt i himlen, och *en* satt på tronen.

3 Och han som satt var till utseendet lik en jaspis och en karneolsten: och en regnbåge omgav tronen, till utseendet lik en smaragd.

4 Och runt tronen *var* tjugofyra säten: och på sätena såg jag tjugofyra äldste sittande, klädda i vit klädnad; och på sina huvuden hade de kronor av guld.

5 Och från tronen utgick blixtar och dunder och röster: och framför tronen *var* sju brinnande eldfacklor, vilka är de sju Guds Andar.

6 Och framför tronen *var* ett hav av glas likt kristall: och mitt för tronen, och runt tronen, *var* fyra varelser fulla av ögon framtill och baktill.

7 Och den första varelsen *var* lik ett lejon, och den andra varelsen lik en kalv, och den tredje varelsen hade ett ansikte som en människa, och den fjärde varelsen *var* lik en flygande örn.

8 Och de fyra varelserna hade, var och en av dem, sex vingar runt omkring; och *de var* fulla av ögon på insidan: och de vilar inte dag och natt, sägande, Helig, helig, helig, Herre Gud Allsmäktige, som var, och är, och *skall* komma.

9 Och när de varelserna ger ära och hyllning och tack till honom som satt på tronen, som lever i evigheternas evigheter,

10 Faller de tjugofyra äldste ner inför honom som satt på tronen, och tillber honom som lever i evigheternas evigheter, och kastar sina kronor framför tronen, sägande,

11 Du är värdig, O Herre, att ta emot ära och hyllning och makt: ty du har skapat alla ting, och för ditt behag är de *till* och blev skapade.

Kapitel 5

1 Och jag såg i hans högra hand som satt på tronen en bokrulle skriven på insidan och utsidan, förseglad med sju sigill.

2 Och jag såg en stark ängel utropande med hög röst, Vem är värdig att öppna bokrullen, och att bryta dess sigill?

3 Och ingen i himlen, eller på jorden, eller under jorden, förmådde att öppna bokrullen, inte heller att titta i den.

4 Och jag grät mycket, eftersom ingen blev funnen värdig att öppna och att läsa bokrullen, inte heller att titta i den.

5 Och en av de äldste säger till mig, Gråt inte: se, Lejonet från Juda stam, Davids Rot, har segrat till att öppna bokrullen, och att bryta de sju sigillen till den.

6 Och jag såg, och, se, mitt för tronen och för de fyra varelserna, och mitt för de äldste, stod ett Lamm som om det hade blivit slaktat, havande sju

horn och sju ögon, som är de sju Guds Andar utsända över hela jorden.
7 Och han kom och tog bokrullen ur hans högra hand som satt på tronen.
8 Och när han hade tagit bokrullen, föll de fyra varelserna och de tjugofyra äldste ner inför Lammet, var och en av dem havande harpor, och gyllene skålar fulla med rökelse, som är de heligas böner.
9 Och de sjöng en ny sång, sägande, Du är värdig att ta bokrullen, och att öppna dess sigill: ty du blev slaktad, och har återlöst oss till Gud med ditt blod från varje släkte, och tungomål, och folk, och nation;
10 Och har gjort oss *till* kungar och präster för vår Gud: och vi skall härska på jorden.
11 Och jag såg, och jag hörde rösten av många änglar runt omkring tronen och varelserna och de äldste: och deras antal var tiotusen gånger tiotusen, och tusentals tusental;
12 Sägande med hög röst, Värddigt är Lammet som blev slaktat för att ta emot makt, och rikedomar, och visdom, och styrka, och ära, och härlighet, och välsignelse.
13 Och varje varelse som är i himlen, och på jorden, och under jorden, och sådana som finns i havet, och allt som är i dem, hörde jag, sägande, Välsignelse, och ära, och härlighet, och makt, *vare* åt honom som sitter på tronen, och åt Lammet i evigheternas evigheter.
14 Och de fyra varelserna sa, Amen. Och de tjugofyra äldste föll ner och tillbad honom som lever i evigheternas evigheter.

Kapitel 6

1 Och jag såg när Lammet öppnade ett av sigillerna, och jag hörde, liksom ljudet av ett åskdån, en av de fyra varelserna sägande, Kom och se.
2 Och jag såg, och se en vit häst: och han som satt på den hade en båge; och en krona blev given åt honom: och han drog ut, erövrande, och till att erövra.
3 Och när han hade öppnat det andra sigillet, hörde jag den andra varelsen säga, Kom och se.
4 Och där drog en annan häst ut *som var* röd: och *makt* gavs åt honom som satt på den till att ta bort freden från jorden, och så att de skulle döda varandra: och ett stort svärd gavs åt honom.
5 Och när han hade öppnat det tredje sigillet, hörde jag den tredje varelsen säga, Kom och se. Och jag såg, och se en svart häst; och han som satt på den hade en vågskål i sin hand.
6 Och jag hörde en röst mitt ibland de fyra varelserna säga, Ett mått vete för en penning, och tre mått korn för en penning; och oljan och vinet må du inte

skada.

7 Och när han hade öppnat det fjärde sigillet, hörde jag den fjärde varelsens röst säga, Kom och se.

8 Och jag tittade, och se en blek häst: och hans namn som satt på den var Döden, och Dödsriket följde med honom. Och makt blev given åt dem över en fjärdedel av jorden, till att döda med svärd, och med hunger, och med död, och med jordens vilddjur.

9 Och när han hade öppnat det femte sigillet, såg jag under altaret deras själar som var slaktade för Guds ord, och för det vittnesmål som de höll:

10 Och de ropade med hög röst, sägande, Hur länge, O Herre, helig och sannfärdig, dömer du inte och hämnas vårt blod på dem som lever på jorden?

11 Och vita klädnader gavs åt var och en av dem; och det sades till dem, att de skulle vila ännu en kort tid, tills deras medtjänare och deras bröder, som också skulle bli dödade liksom de *blev*, skulle uppfyllas.

12 Och jag tittade när han hade öppnat det sjätte sigillet, och, se, en stor jordbävning skedde; och solen blev svart som säcktyg av hår, och månen blev som blod;

13 Och himlens stjärnor föll till jorden, såsom ett fikonträd kastar sina omogna fikon, då det skakas av en kraftig vind.

14 Och himlen vek undan som när en bokrulle rullas ihop; och varje berg och ö flyttades från sina platser.

15 Och jordens kungar, och stormännen, och de rika, och överbefälhavarna, och de mäktiga, och varje slav, och varje fri man, gömde sig i hålor och bland bergens klippor;

16 Och sa till bergen och klipporna, Fall över oss, och göm oss från hans ansikte som sitter på tronen, och från Lammets vrede:

17 Ty hans vredes stora dag har kommit; och vem skall förmå att stå?

Kapitel 7

1 Och efter dessa ting såg jag fyra änglar stående vid jordens fyra hörn, hållande jordens fyra vindar, att vinden inte skulle blåsa på jorden, eller på havet, eller på något träd.

2 Och jag såg en annan ängel stigande upp från öster, havande den levande Gudens sigill: och han ropade med hög röst till de fyra änglarna, åt vilka det var givet att skada jorden och havet,

3 Sägande, Skada inte jorden, inte heller havet, eller träden, förrän vi ska ha förseglat vår Guds tjänare *med sigill* på deras pannor.

4 Och jag hörde antalet av dem som försegledes: etthundrafyrtiofyra tusen

förseglades ur Israels barns alla stammar.

5 Från Juda stam förseglades tolv tusen. Från Rubens stam förseglades tolv tusen. Från Gads stam förseglades tolv tusen.

6 Från Asers stam förseglades tolv tusen. Från Neftalims stam förseglades tolv tusen. Från Manasses stam förseglades tolv tusen.

7 Från Simeons stam förseglades tolv tusen. Från Levi stam förseglades tolv tusen. Från Isakars stam förseglades tolv tusen.

8 Från Sabulons stam förseglades tolv tusen. Från Josefs stam förseglades tolv tusen. Från Benjamins stam förseglades tolv tusen.

9 Efter detta såg jag, och, se, en stor folkskara, som ingen människa kunde räkna, från alla nationer, och släkten, och folk, och tungomål, stående inför tronen, och inför Lammet, klädda med vita klädnader, och palmblad i sina händer;

10 Och ropade med hög röst, sägande, Räddning *hör* till vår Gud som sitter på tronen, och till Lammet.

11 Och alla änglarna stod runt tronen, och *runt* de äldste och de fyra varelserna, och föll ner på sina ansikten inför tronen, och tillbad Gud,

12 Sägande, Amen: Välsignelse, och härlighet, och visdom, och tacksägelse, och ära, och makt, och styrka, *vare* åt vår Gud i evigheternas evigheter. Amen.

13 Och en av de äldste svarade, sägande till mig, Vilka är dessa som är klädda i vita klädnader? Och varifrån kom de?

14 Och jag sa till honom, Herrn, du vet. Och han sa till mig, Dessa är de som kom ut ur stor vedermöda, och har tvättat sina klädnader, och gjort dem vita i Lammets blod.

15 Därför vara de inför Guds tron, och tjäna honom dag och natt i hans tempel: och han som sitter på tronen skall bo bland dem.

16 De skall inte mer hungra, inte heller törsta längre; ej heller ska solen lysa på dem, eller någon hetta.

17 Ty Lammet som är mitt för tronen skall föda dem, och skall leda dem till levande vattenkällor: och Gud skall torka bort alla tårar från deras ögon.

Kapitel 8

1 Och när han hade öppnat det sjunde sigillet, uppstod tystnad i himlen *i* omkring en halv timme.

2 Och jag såg de sju änglarna som stod inför Gud; och åt dem gavs sju trumpeter.

3 Och en annan ängel kom och stod vid altaret, havande ett gyllene rökelsekar; och åt honom gavs mycket rökelse, att han skulle lägga fram *det*

med alla de heligas böner på det gyllene altaret som fanns inför tronen.

4 Och röken från rökelsen, *som kom* med de heligas böner, steg upp inför Gud ur ängelns hand.

5 Och ängeln tog rökelsekaret, och fyllde det med eld från altaret, och kastade *det* till jorden: och det kom röster, och donder, och blixtar, och en jordbävning.

6 Och de sju änglarna som hade de sju trumpeterna beredde sig för att ljuda.

7 Den förste ängeln blåste, och hagel och eld blandat med blod följde, och det kastades ner på jorden: och tredjedelen av träden brändes upp, och allt grönt gräs brändes upp.

8 Och den andre ängeln blåste, och liksom ett stort berg, brinnande med eld, kastades ner i havet: och tredjedelen av havet blev blod;

9 Och tredjedelen av varelserna som var i havet, och hade liv, dog; och tredjedelen av skeppen förstördes.

10 Och den tredje ängeln blåste, och en stor stjärna föll från himlen, brinnande liksom en fackla, och den föll över tredjedelen av floderna, och över vattenkällorna;

11 Och stjärnans namn kallas Malört: och tredjedelen av vattnen blev till malört; och många människor dog av vattnet, eftersom det gjordes bittert.

12 Och den fjärde ängeln blåste, och tredjedelen av solen blev slagen, och tredjedelen av månen, och tredjedelen av stjärnorna; så att tredjedelen av dem förmörkades, och dagen sken inte en tredjedel av den, och natten likaså.

13 Och jag såg, och hörde en ängel flygande på himlens mitt, sägande med hög röst, *Ve, ve, ve*, åt invånarna på jorden med anledning av de andra tre änglarnas trumpetblåsningar, som ännu kommer att ljuda!

Kapitel 9

1 Och den femte ängeln blåste, och jag såg en stjärna falla från himlen till jorden: och åt honom gavs nyckeln till avgrundens hål.

2 Och han öppnade avgrundens hål; och en rök steg upp ur hålet, som röken från en stor ugn; och solen och luften förmörkades av hålets rök.

3 Och ur röken kom gräshoppor ut på jorden: och åt dem gavs makt, såsom jordens skorpioner har makt.

4 Och det befalldes dem att de inte skulle skada jordens gräs, inte heller något grönt, ej heller något träd; utan endast de människor som inte har Guds sigill på sina pannor.

5 Och åt dem blev det givet att de inte skulle döda dem, utan att de skulle bli plågade *under* fem månader: och deras plåga *var* som plågan av en

skorpion, när den ska stinga en människa.

6 Och i de dagarna skall människor söka döden, och skall inte finna den; och skall önska att dö, och döden skall fly från dem.

7 Och gräshoppornas skepnad liknade hästar förberedda för strid; och på deras huvuden *var* liksom kronor liknande guld, och deras ansikten *var* som människors ansikten.

8 Och de hade hår liksom kvinnohår, och deras tänder *var* liksom lejons.

9 Och de hade bröstplåtar, liksom bröstplåtar av järn; och ljudet av deras vingar *var* som ljudet av stridsvagnar med många hästar löpande till strid.

10 Och de hade stjärtar likt skorpioner, och i deras stjärtar fanns gaddar: och deras makt *var* att skada människor *under* fem månader.

11 Och de hade en kung över sig, *nämligen* avgrundens ängel, vars namn på Hebreiska *är* Abaddon, men på Grekiska har namnet Apollyon.

12 Ett *ve* är förbi; *och*, se, härefter kommer ytterligare två *ve*.

13 Och den sjätte ängeln blåste, och jag hörde en röst från det gyllene altarets fyra horn som är inför Gud,

14 Sägande till den sjätte ängeln som hade trumpeten, Lös de fyra änglarna som är bundna i den stora floden Euftrat.

15 Och de fyra änglarna löstes, vilka *var* förberedda för en timme, och en dag, och en månad, och ett år, till att döda en tredjedel av människorna.

16 Och ryttarhärens antal *var* tvåhundra tusen tusen: och jag hörde deras antal.

17 Och så här såg jag hästarna i synen, och dem som satt på dem, havande bröstplåtar av eld, och av jacint, och av svavel: och hästarnas huvuden *var* som lejons huvuden; och från deras munnar gick eld och rök och svavel ut.

18 Av dessa tre blev en tredjedel av människorna dödade, av elden, och av röken, och av svavlet, som gick ut från deras munnar.

19 Ty deras makt är i deras mun, och i deras stjärtar: ty deras stjärtar *var* lika ormar, och hade huvuden, och med dem gör de skada.

20 Och de övriga människorna som inte blev dödade av dessa plågor ändrade dock inte sinne beträffande sina händers gärningar, så att de inte skulle tillbe demoner, och avgudar av guld, och silver, och mässing, och sten, och av trä: vilka varken kan se, eller höra, eller gå:

21 Ej heller ändrade de sinne beträffande sina mord, eller sina trolldomskonster, eller sin otukt, eller sitt tjuveri.

Kapitel 10

1 Och jag såg en annan mäktig ängel komma ner från himlen, klädd i ett moln: och en regnbåge *var* över hans huvud, och hans ansikte *var* som

solen, och hans fötter som eldpelare:

2 Och i sin hand hade han en liten öppnad bok: och han ställde sin högra fot på havet, och *sin* vänstra *fot* på jorden,

3 Och ropade med hög röst, som *när* ett lejon ryter: och när han hade ropat, yttrade sju åskdunder sina röster.

4 Och när de sju åskdundern hade yttrat sina röster, skulle jag skriva: men jag hörde en röst från himlen sägande till mig, Försegla de ting som de sju åskdundern yttrade, och skriv dem inte.

5 Och ängeln som jag såg stå på havet och på jorden lyfte upp sin hand mot himlen,

6 Och svor vid honom som lever i evigheternas evigheter, som skapade himlen, och tingen som däri är, och jorden, och tingen som däri är, och havet, och tingen som däri är, att det inte längre skulle finnas tid:

7 Utan i den sjunde ängelns rösts dagar, då han ska börja att blåsa, *då* ska Guds mysterium vara slutfört, som han har förkunnat för sina tjänare profeterna.

8 Och rösten som jag hörde från himlen talade till mig igen, och sa, Gå *och* ta den lilla boken som är öppen i ängelns hand som står på havet och på jorden.

9 Och jag gick till ängeln, och sa till honom, Ge mig den lilla boken. Och han sa till mig, Ta *den*, och åt upp den; och den skall göra din mage bitter, men i din mun skall den vara söt som honung.

10 Och jag tog den lilla boken ur ängelns hand, och åt upp den; och i min mun var den söt som honung: men så snart jag hade ätit den, blev min mage bitter.

11 Och han sa till mig, Du måste återigen profetera inför många folk, och nationer, och tungomål, och kungar.

Kapitel 11

1 Och ett rör, likt en stav, gavs åt mig: och ängeln stod, sägande, Stå upp, och mät Guds tempel, och altaret, och dem som tillber i det.

2 Men utelämna gården som är utanför templet, och mät den inte; ty den är given åt Hedningarna: och den heliga staden skall de trampa under fötterna *i* fyrtyotvå månader.

3 Och jag kommer giva *makt* åt mina två vittnen, och de skall profetera *under* 1260 dagar, klädda i säcktyg.

4 Dessa är de två olivträden, och de två ljushållarna stående inför jordens Gud.

5 Och om någon man vill skada dem, går eld ut från deras mun, och förtär

deras fiender: och om någon man vill skada dem, måste han dödas så.

6 Dessa har makt att stänga himlen, att det inte ska regna under deras profeterandes dagar: och har makt över vattnen att förvandla dem till blod, och att slå jorden med alla *slags* plågor, så ofta som de ska önska.

7 Och när de skall ha slutfört sitt vittnesmål, skall odjuret som stiger upp ur avgrunden föra krig mot dem, och skall besegra dem, och döda dem.

8 Och deras döda kroppar *skall ligga* på gatan i den stora staden, som andligt kallas Sodom och Egypten, där också vår Herre blev korsfäst.

9 Och de ur folken och stammar och tungomål och nationer skall se deras döda kroppar *i* tre dagar och en halv, och skall inte tillåta att deras döda kroppar läggs i gravar.

10 Och de som bor på jorden skall glädja sig över dem, och göra sig glada, och skall sända varandra gåvor; eftersom dessa två profeter plågade dem som bodde på jorden.

11 Och efter tre dagar och en halv gick livets Ande från Gud in i dem, och de stod på sina fötter; och stor fruktan föll över dem som såg dem.

12 Och de hörde en stark röst från himlen sägande till dem, Kom upp hit. Och de steg upp till himlen i ett moln; och deras fiender såg dem.

13 Och *i* samma timme skedde en stor jordbävning, och tiondelen av staden föll, och sju tusen människor dödades i jordbävningen: och de resterande blev förskräckta, och gav ära åt himlens Gud.

14 Det andra ve är förbi; *och*, se, det tredje ve kommer med hast.

15 Och den sjunde ängeln blåste; och höga röster hördes i himlen, sägande, Den här världens riken har blivit vår Herres *riken*, och hans Kristus *riken*; och han skall härska i evigheternas evigheter.

16 Och de tjugofyra äldste, vilka satt på sina säten inför Gud, föll ner på sina ansikten, och tillbad Gud,

17 Sägande, Vi tackar dig, O Herre Gud Allsmäktige, som är, och var, och *skall* komma; eftersom du har tagit till dig din stora makt, och har regerat.

18 Och nationerna vredgades, och din vrede har kommit, och de dödas tid, att de skall dömas, och att du skulle ge belöning åt dina tjänare profeterna, och till de heliga, och till dem som fruktar ditt namn, små och stora; och skulle förgöra dem som fördärvar jorden.

19 Och Guds tempel öppnades i himlen, och hans förbundsark syntes i hans tempel: och det kom blixtar, och röster, och åskdunder, och en jordbävning, och kraftigt hagel.

Kapitel 12

1 Och ett stort fenomen visade sig i himlen; en kvinna klädd i solen, och månen under hennes fötter, och på hennes huvud en krona med tolv stjärnor:

2 Och hon, varande havande, ropade, i födslovärkar, och i smärta över att föda.

3 Och ett annat fenomen visade sig i himlen; och se, en stor röd drake, havande sju huvuden och tio horn, och sju kronor på sina huvuden.

4 Och hans stjärt drog med sig tredjedelen av himlens stjärnor, och kastade dem till jorden: och draken stod framför kvinnan som var redo att föda, för att uppsluka hennes barn så fort det föddes.

5 Och hon frambringade ett gossebarn, som skulle regera över alla nationer med en järnspira: och hennes barn rycktes upp till Gud, och *till* hans tron.

6 Och kvinnan flydde till ödemarken, där hon har en plats förberedd av Gud, att de skulle föda henne där *under* 1260 dagar.

7 Och det var krig i himlen: Mikael och hans änglar stred mot draken; och draken stred och hans änglar,

8 Men hade ingen framgång; ej heller blev plats längre funnen för dem i himlen.

9 Och den store draken kastades ut, den gamle ormen, kallad Djävulen, och Satan, som vilseleder hela världen: han blev utkastad till jorden, och hans änglar blev utkastade med honom.

10 Och jag hörde en hög röst sägande i himlen, Nu är frälsning kommen, och styrka, och vår Guds rike, och hans Kristus makt: ty våra bröders åklagare är nerkastad, som dag och natt anklagade dem inför vår Gud.

11 Och de övervann honom genom Lammets blod, och med sitt vittnesmåls ord; och de älskade inte sina liv intill döden.

12 Gläd er därför, *ni* himlar, och ni som bor i dem. Ve er *ni* jordens och havets invånare! Ty djävulen har kommit ner till er, havande stor vrede, eftersom han vet att han bara har en kort tid.

13 Och när draken såg att han var kastad till jorden, förföljde han kvinnan som frambringade *gossebarnet*.

14 Och åt kvinnan gavs en stor örns två vingar, så att hon kunde flyga in i ödemarken, till sin plats, där hon blir närd till en tid, och tider, och en halv tid, borta från ormens ansikte.

15 Och ormen sprutade ut vatten ur sin mun, som en flod, efter kvinnan, att han skulle orsaka att hon fördes bort av floden.

16 Men jorden hjälpte kvinnan, och jorden öppnade sin mun, och slukade upp den flod som draken sprutade ut ur sin mun.

17 Och draken vredgades på kvinnan, och gick ut för att föra krig mot

återstoden av hennes säd, vilka håller fast vid Guds bud, och har Jesu Kristi vittnesmål.

Kapitel 13

1 Och jag stod på havets sand, och såg ett odjur stiga upp ur havet, havande sju huvuden och tio horn, och på sina horn tio kronor, och på sina huvuden ett hädande namn.

2 Och odjuret som jag såg var lik en leopard, och hans fötter var som en björns *fötter*, och hans mun som en lejons mun: och draken gav honom hans kraft, och hans säte, och stor auktoritet.

3 Och jag såg ett av hans huvuden liksom sårat till döds; och hans dödliga sår läktes: och hela världen beundrade *och* följde efter odjuret.

4 Och de tillbad draken som gav makt åt odjuret: och de tillbad odjuret, sägande, *Vem är* lik odjuret? *Vem förmår* att kriga mot honom?

5 Och åt honom gavs en mun, talande stora ting och hädelser; och makt gavs åt honom till att fortsätta *i* fyrtiotvå månader.

6 Och han öppnade sin mun till hädelse mot Gud, till att häda hans namn, och hans tabernakel, och dem som bor i himlen.

7 Och det blev givet åt honom att föra krig mot de heliga, och att besegra dem: och makt gavs honom över alla slakten, och tungomål, och nationer.

8 Och alla som bor på jorden kommer tillbe honom, vars namn inte är skrivna i livets bok som tillhör Lammet slaktat från världens grundläggning.

9 Om någon man har ett öra, låt honom höra.

10 Han som leder in i fångenskap skall gå i fångenskap: han som dödar med svärdet måste dödas med svärdet. Här är de heligas tålmod och tro.

11 Och jag såg ett annat odjur kommande upp från jorden; och han hade två horn likt ett lamm, och han talade som en drake.

12 Och han utövade det första odjurets hela makt inför honom, och får jorden och dem som bor därpå att tillbe det första odjuret, vars dödliga sår blev läkt.

13 Och han gör stora under, så att han ska välla eld från himlen att komma ner på jorden i människors åsyn,

14 Och han bedrar dem som bor på jorden genom de mirakel som han hade makt att göra i odjurets åsyn; sägande till dem som bor på jorden, att de skulle göra en avbild åt odjuret, vilken hade såret av ett svärd, men levde.

15 Och han hade makt att ge liv åt odjurets bild, att odjurets bild både skulle tala, och göra så att så många som inte skulle tillbe odjurets bild skulle bli dödade.

16 Och han gör så att alla, både små och stora, rika och fattiga, fria och

slavar, ska få ett märke på sin högra hand, eller på sina pannor:

17 Och så att ingen man må köpa eller sälja, förutom han som hade märket, eller odjurets namn, eller hans namns nummer.

18 Här är visdom. Låt honom som har förstånd räkna odjurets nummer: ty det är en mans nummer; och hans nummer *är* Sexhundrasextiosex.

Kapitel 14

1 Och jag tittade, och, se, ett Lamm stod på berget Sion, och med honom ett hundra fyrtiofyra tusen, havande hans Faders namn skrivet på sina pannor.

2 Och jag hörde en röst från himlen, som ljudet av många vatten, och som ljudet av ett mäktigt åskdån: och jag hörde ljudet av harpospelare spelande på sina harpor:

3 Och de sjöng liksom en ny sång inför tronen, och inför de fyra varelserna, och de äldste: och ingen man kunde lära sig den sången utom de hundrafyrtiofyra tusen, vilka återlöstes från jorden.

4 Dessa är de vilka inte befläckades av kvinnor; ty de är jungfrur. Dessa är de vilka följer Lammet var än han ska gå. Dessa blev återlösta ifrån människorna, *varande* förstlingsfrukterna åt Gud och åt Lammet.

5 Och i deras mun blev ingen slughet funnen: ty de är fläckfria inför Guds tron.

6 Och jag såg en annan ängel flyga på himlens mitt, havande det eviga evangeliet att predika till dem som bor på jorden, och till varje nation, och släkte, och tungomål, och folk,

7 Sägande med hög röst, Frukta Gud, och ge honom ära; ty stunden för hans dom är kommen: och tillbe honom som skapade himmel, och jord, och havet, och vattenkällorna.

8 Och en annan ängel följde, sägande, Babylon är fallet, är fallet, den stora staden, eftersom hon fick alla nationer att dricka av hennes otukts vredes vin.

9 Och den tredje ängeln följde dem, sägande med hög röst, Om någon man tillber odjuret och hans bild, och mottar *hans* märke i sin panna, eller på sin hand,

10 Densamme skall dricka av Guds vredes vin, vilket oblandat är hållt i hans vredes bågare; och han skall bli plågad med eld och svavel inför de heliga änglarna, och inför Lammet:

11 Och röken från deras plåga stiger upp i evigheternas evigheter: och de har ingen vila dag eller natt, som tillber odjuret och hans bild, och vem som än mottar hans namns märke.

12 Här är de heligas tålmod: här *är* de som håller fast vid Guds bud, och

Jesu tro.

13 Och jag hörde en röst från himlen sägande till mig, Skriv, Välsignade *är* de döda som härefter dör i Herren: Ja, säger Anden, att de må vila från sina arbeten; och deras gärningar följer dem.

14 Och jag tittade, och se, ett vitt moln, och på molnet satt *en som var lik* Människosonen, havande en gyllene krona på sitt huvud, och i sin hand en vass lie.

15 Och en annan ängel kom ut från templet, ropande med hög röst till honom som satt på molnet, Sänd ut din lie, och skörda: ty tiden är kommen för dig att skörda; ty jordens skörd är mogen.

16 Och han som satt på molnet sände ut sin lie över jorden; och jorden blev skördad.

17 Och en annan ängel kom ut ur templet som är i himlen, också han havande en vass lie.

18 Och en annan ängel kom ut från altaret, vilken hade makt över elden; och ropade med ett högt rop till honom som hade den vassa lien, sägande, Sänd ut din vassa lie, och samla in jordens druvklasar; ty hennes druvor är fullmogna.

19 Och ängeln sände ut sin lie till jorden, och samlade in jordens vinrankor, och kastade *dem* till Guds vredes stora vinpress.

20 Och vinpressen trampades utanför staden, och blod kom ut från vinpressen, ända upp till hästbetslena, på en sträcka av ett tusen sexhundra stadier.

Kapitel 15

1 Och jag såg ett annat tecken i himlen, stort och förunderligt, sju änglar havande de sju sista plågorna; ty i dem fullbordas Guds vrede.

2 Och jag såg liksom ett glashav blandat med eld: och dem som hade vunnit över odjuret, och över hans bild, och över hans märke, *och* över hans namns nummer, stå på glashavet, havande Guds harpor.

3 Och de sjunger Guds tjänare Moses sång, och Lammets sång, sägande, Stora och förunderliga *är* dina gärningar, Herre Gud Allsmäktige; rättfärdiga och sanna *är* dina vägar, du de heligas Konung.

4 Vem ska inte frukta dig, O Herre, och ska inte prisa ditt namn? Ty endast *du är* helig: ty alla nationer skall komma och tillbe inför dig; ty dina domar har blivit manifesterade.

5 Och efter det tittade jag, och, se, vittnesbördets tabernakels tempel i himlen blev öppnat:

6 Och de sju änglarna kom ut ur templet, havande de sju plågorna, klädda i

rent och vitt linne, och havande sina bröst omgjordade med gyllene bälten.
7 Och en av de fyra varelserna gav till de sju änglarna sju gyllene skålar fulla av Guds vrede, som lever i evigheternas evigheter.
8 Och templet blev uppfyllt med rök av Guds härlighet, och av hans kraft; och ingen man förmådde att träda in i templet, förrän de sju änglarnas sju plågor skulle fullbordas.

Kapitel 16

1 Och jag hörde en stark röst från templet sägande till de sju änglarna, Gå, och håll ut Guds vredes skålar på jorden.
2 Och den förste gick, och höll ut sin skål över jorden; och ett vidrigt och elakartat sår kom på de människor som hade odjurets märke, och *på* dem som tillbad hans bild.
3 Och den andre ängeln höll ut sin skål i havet; och det blev liksom blodet från en död *man*; och varje levande själ i havet dog.
4 Och den tredje ängeln höll ut sin skål över floderna och vattenkällorna; och de blev till blod.
5 Och jag hörde vattnens ängel säga, Du är rättfärdig, O Herre, som är, och var, och skall vara, eftersom du har dömt detta.
6 Ty de har utgjutit de heligas och profeternas blod, och du har givit dem blod att dricka; ty de är värdiga *av det*.
7 Och jag hörde en annan från altaret säga, Ja, Herre Gud Allsmäktige, sanna och rättfärdiga *är* dina domar.
8 Och den fjärde ängeln höll ut sin skål över solen; och makt blev given honom att sveda människor med eld.
9 Och människor blev brända med stark hetta, och hädade Guds namn, som har makt över dessa plågor: och de ändrade inte sinne till att ge honom ära.
10 Och den femte ängeln höll ut sin skål över odjurets säte; och hans rike blev förmörkat; och de bet sina tungor av smärta,
11 Och hädade himlens Gud till följd av deras smärtor och deras sår, och ändrade inte sinne angående sina gärningar.
12 Och den sjätte ängeln höll ut sin skål över den stora floden Eufrat; och dess vatten torkade ut, att kungarna från österns väg skulle göras redo.
13 Och jag såg tre orena andar lika grodor *komma* ut ur drakens mun, och ut ur odjurets mun, och ut ur den falske profetens mun.
14 Ty de är demoners andar, görande mirakel, *vilka* går ut till jordens och hela världens kungar, till att samla dem till Gud Allsmäktiges stora dags strid.
15 **Se, jag kommer som en tjuv. Välsignad *är* han som vakar, och**

behåller sina kläder, att han inte ska vandra naken, och de må se hans skam.

16 Och han församlade dem till en plats kallad på Hebreiska Armageddon.

17 Och den sjunde ängeln hällde ut sin skål i luften; och en stark röst gick ut ur himlens tempel, från tronen, sägande, Det är gjort.

18 Och det kom röster, och dunder, och blixtar; och en kraftig jordbävning skedde, en sådan som inte har skett alltsedan människor har funnits på jorden, en så mäktig jordbävning, *och* så stor.

19 Och den stora staden delades i tre delar, och nationernas städer föll: och stora Babylon kom i åminnelse inför Gud, att ge henne hans rasande vredes vins bägare.

20 Och varje ö flydde bort, och bergen blev inte funna.

21 Och ett kraftigt hagel föll ner över människorna från himlen, *varje sten* ungefär lika tung som en talent: och människor hädade Gud till följd av hagelplågan; ty dess plåga var mycket *mycket* stor.

Kapitel 17

1 Och en av de sju änglarna som hade de sju skålarna kom, och talade med mig, sägande till mig, Kom hit; jag kommer visa dig domen över den stora horan som sitter på många vatten:

2 Vilken jordens kungar har bedrivit otukt med, och av hennes otukts vin har jordens invånare blivit druckna.

3 Så han förde bort mig i anden till ödemarken: och jag såg en kvinna sitta på ett scharlakansrött odjur, *som var* fullt av hädiska namn, havande sju huvuden och tio horn.

4 Och kvinnan var klädd i purpur och scharlakansrött, och utsmyckad med guld och ädelstenar och pärlor, havande en gyllene bägare i sin hand, full av hennes otukts styggelser och orenhet:

5 Och på hennes panna *var* ett namn skrivet, MYSTERIUM, DET STORA BABYLON, MODERN TILL JORDENS HOROR OCH STYGGELSER.

6 Och jag såg kvinnan varande drucken av de heligas blod, och av Jesu martyrs blod: och när jag såg henne, häpnade jag med stor förundran.

7 Och ängeln sa till mig, Varför blev du häpen? Jag kommer berätta kvinnans mysterium för dig, och om odjuret som bär henne, vilket har de sju huvudena och de tio hornen.

8 Odjuret som du såg var, och är inte; och skall stiga upp ur avgrunden, och gå mot undergång: och de som bor på jorden skall häpna, vars namn inte var skrivna i livets bok från världens grundläggning, när de skådar odjuret som var, och inte är, men ändå är.

- 9 Och här *är* det sinne som har visdom. De sju huvudena är sju berg, på vilka kvinnan sitter.
- 10 Och det finns sju kungar: fem har fallit, och en är, *och* den andre har ännu inte kommit; och när han ska komma, måste han förbli *endast* en kort stund.
- 11 Och odjuret som var, och inte är, ja han är den åttonde, och är av de sju, och går mot undergång.
- 12 Och de tio hornen som du såg är tio kungar, vilka ännu inte har mottagit något rike; men får makt som kungar *under* en timme med odjuret.
- 13 Dessa har ett sinne, och skall överlämna sin makt och styrka åt odjuret.
- 14 Dessa skall föra krig mot Lammet, och Lammet skall besegra dem: ty han är herrarnas Herre, och kungarnas Kung: och de som är med honom *är* kallade, och utvalda, och trogna.
- 15 Och han säger till mig, Vattnen som du såg, där horan sitter, är folk, och skaror, och nationer, och tungomål.
- 16 Och de tio hornen som du såg på odjuret, dessa skall hata horan, och skall göra henne ödelagd och naken, och skall äta hennes kött, och bränna henne med eld.
- 17 Ty Gud har lagt in i deras hjärtan att uppfylla hans vilja, och att samtycka, och att giva sitt rike åt odjuret, tills Guds ord skulle fullbordas.
- 18 Och den kvinna som du såg är den stora staden, som styr över jordens kungar.

Kapitel 18

- 1 Och efter dessa ting såg jag en annan ängel komma ner från himlen, havande stor makt; och jorden lystes upp av hans härlighet.
- 2 Och han ropade kraftfullt med mäktig röst, sägande, Det stora Babylon har fallit, har fallit, och har blivit demoners boning, och tillhållet för varje rutten ande, och en bur för varje oren och avskyvärd fågel.
- 3 Ty alla nationer har druckit av hennes otukts vredes vin, och jordens kungar har bedrivit otukt med henne, och jordens köpmän har blivit rika genom hennes överflödiga lyx.
- 4 Och jag hörde en annan röst från himlen, sägande, Kom ut ur henne, mitt folk, att ni inte ska vara delaktiga av hennes synder, och att ni inte ska motta av hennes plågor.
- 5 Ty hennes synder har nått upp till himlen, och Gud har kommit ihåg hennes brott.
- 6 Löna henne så som hon lönade er, och ge henne dubbelt efter hennes gärningar: fyll dubbelt åt henne i bågaren som hon har fyllt.

7 Så mycket hon har ärat sig själv, och levt i lyx, så mycket plåga och bedrövelse ge henne: ty hon säger i sitt hjärta, Jag sitter som drottning, och är ingen änka, och ska inte se någon sorg.

8 Därför skall hennes plågor komma på en dag, död, och sörjande, och hungersnöd; och hon skall fullständigt brännas ner med eld: ty stark är Herren Gud som dömer henne.

9 Och jordens kungar, vilka har bedrivit otukt och levt i lyx med henne, skall begråta henne, och sörja över henne, när de ska se röken från hennes brand,

10 Stående långt ifrån, av fruktan för hennes plåga, sägande, Ve, ve, den stora staden Babylon, den mäktiga staden! Ty på en timme har din dom kommit.

11 Och jordens köpmän skall gråta och sörja över henne; ty ingen köper längre deras varor:

12 Varor *som* guld, och silver, och ädelstenar, och pärlor, och fint linne, och purpur, och siden, och scharlakan, och allt tujaträ, och alla slags föremål av elfenben, och alla slags föremål av dyrbaraste trä, och mässing, och järn, och marmor,

13 Och kanel, och rökelse, och smörjelser, och välluktande harts, och vin, och olja, och fint mjöl, och vete, och kreatur, och får, och hästar, och vagnar, och slavar, och människosjälar.

14 Och frukterna som din själ lustade efter har försvunnit från dig, och allt som var läckert och behagligt har försvunnit från dig, och du ska inte finna dem längre, inte alls.

15 Dessa tings köpmän, vilka blev rika genom henne, skall stå på avstånd av fruktan för hennes plåga, gråtande och sörjande,

16 Och sägande, Ve, ve, den stora staden, som var klädd i fint linne, och purpur, och scharlakan, och smyckad med guld, och ädelstenar, och pärlor!

17 Ty på en timme har så stora rikedomar förgåtts. Och varje sjökaptan, och hela skaran på skepp, och sjömän, och så många som handlar genom sjön, stod på avstånd,

18 Och ropade när de såg röken från hennes brand, sägande, Vilken *stad är* lik denna stora stad!

19 Och de kastade stoft på sina huvuden, och ropade, gråtande och sörjande, sägande, Ve, ve, den stora staden, i vilken alla som hade skepp på havet blev rika genom hennes dyrbarhet! Ty på en timme har hon blivit ödelagd.

20 Gläd er över henne, *du* himmel, och *ni* heliga apostlar och profeter; ty Gud har hämnat er på henne.

21 Och en mäktig ängel tog upp en sten, lik en stor kvarnsten, och kastade *den* i havet, sägande, Så våldsamt skall den stora staden Babylon störtas ner,

och ska aldrig mer bli funnen.

22 Och ljudet av harpospelare, och musiker, och flöjtspelare, och trumpetspelare, ska aldrig mer höras i dig; och ingen hantverkare, vilken *slags* hantverkare *han* än *är*, ska längre bli funnen i dig; och ljudet från en kvarnsten ska aldrig mer höras i dig;

23 Och ljuset från en lykta ska aldrig mer skina i dig; och ljudet från brudgum och brud ska aldrig mer höras i dig: ty dina köpmän var jordens stormän; ty genom dina svartkonster blev alla nationer vilseledda.

24 Och i henne blev profeters blod funnet, och heligas *blod*, och allas *blod* som har blivit slaktade på jorden.

Kapitel 19

1 Och efter dessa ting hörde jag en väldig röst av mycket folk i himlen, sägande, Halleluja; Frälsning, och ära, och heder, och makt, tillhör Herren vår Gud:

2 Ty sanna och rättfärdiga *är* hans domar: ty han har dömt den stora horan, som fördärvade jorden med sitt horeri, och har hämnat sina tjänares blod av hennes hand.

3 Och åter sa de, Halleluja. Och hennes rök steg upp i evigheternas evigheter.

4 Och de tjugofyra äldste och de fyra varelserna föll ner och tillbad Gud som satt på tronen, sägande, Amen; Halleluja.

5 Och en röst gick ut från tronen, sägande, Prisa vår Gud, alla ni hans tjänare, och ni som fruktar honom, både små och stora.

6 Och jag hörde liksom rösten av en stor folkskara, och liksom ljudet av många vatten, och liksom ljudet av mäktiga åskdån, sägande, Halleluja: ty Herren Gud den Allsmäktige regerar.

7 Låt oss vara glada och jubla, och giva honom ära: ty Lammets bröllop har kommit, och hans hustru har gjort sig redo.

8 Och åt henne har blivit givet att hon skulle bli klädd i fint linne, rent och vitt: ty det fina linnet är de heligas rättfärdighet.

9 Och han säger till mig, Skriv, Välsignade *är* de vilka är kallade till Lammets bröllopsmiddag. Och han säger till mig, Dessa är Guds sanna tal.

10 Och jag föll ner för hans fötter för att tillbe honom. Och han sa till mig, Se till att *du* inte *gör det*: jag är din medtjänare, och dina bröders *medtjänare* som har Jesu vittnesmål: tillbe Gud: ty Jesu vittnesmål är profetians ande.

11 Och jag såg himlen öppnad, och se, en vit häst; och han som satt på den *var* kallad Trofast och Sannfärdig, och han dömer och krigar i rättfärdighet.

12 Hans ögon *var* som en eldslåga, och på hans huvud *var* många kronor; och han hade ett namn skrivet, som ingen man kände, förutom han själv.

13 Och han *var* klädd i en dräkt *som var* doppad i blod: och hans namn är kallat Guds Ord.

14 Och krigshärarna *som var* i himlen följde efter honom på vita hästar, klädda i fint linne, vitt och rent.

15 Och ut ur hans mun går ett skarpt svärd, att han med det skulle slå nationerna: och han skall styra över dem med en järnspira: och han trampar Gud Allsmäktiges rasande vredes vinpress.

16 Och han har på *sin* dräkt och på sitt lår ett namn skrivet, KUNGARNAS KUNG, OCH HERRARNAS HERRE.

17 Och jag såg en ängel stående i solen; och han ropade med hög röst, sägande till alla fåglarna som flyger på himlens mitt, Kom och församla er till den store Gudens måltid;

18 Att ni må äta kungars kött, och befälhavares kött, och mäktiga mäns kött, och hästars kött, och deras *kött* som sitter på dem, och alla *människors* kött, *både* fria och slavar, både små och stora.

19 Och jag såg odjuret, och jordens kungar, och deras härar, församlade för att föra krig mot honom som satt på hästen, och mot hans här.

20 Och odjuret blev gripet, och med honom den falske profeten som gjorde mirakel inför honom, med vilka han vilseledde dem som hade mottagit odjurets märke, och dem som tillbad hans bild. Båda dessa blev levande kastade i en eldsjö brinnande med svavel.

21 Och de resterande blev dödade av hans svärd som satt på hästen, vars *svärd* gick ut ur hans mun: och alla fåglarna blev mätta av deras kött.

Kapitel 20

1 Och jag såg en ängel komma ner från himlen, havande nyckeln till avgrunden och en stor kedja i sin hand.

2 Och han grep draken, den gamle ormen, som är Djävulen, och Satan, och band honom *för* tusen år,

3 Och kastade honom i avgrunden, och stängde in honom, och satte en försegling över honom, att han inte längre skulle bedra nationerna, tills de tusen åren skulle bli fullbordade: och efter det måste han släppas lös en kort tid.

4 Och jag såg troner, och de satt på dem, och dom blev givet åt dem: och *jag såg* deras själar som hade blivit halshuggna för Jesu vittnesmål, och för Guds ord, och som inte hade tillbett odjuret, inte heller hans bild, ej heller hade mottagit *hans* märke på sina pannor, eller på sina händer; och de levde

och härskade med Kristus *i* tusen år.

5 Men de övriga döda levde inte igen förrän de tusen åren ska ha blivit fullbordade. Detta *är* den första uppståndelsen.

6 Välsignad och helig *är* han som har del i den första uppståndelsen: över sådana har den andra döden ingen makt, utan de skall vara Guds och Kristi präster, och skall härska med honom *i* tusen år.

7 Och när de tusen åren ska vara fullbordade, skall Satan släppas ut ur sitt fängelse,

8 Och skall gå ut till att bedra nationerna som finns i jordens fyra hörn, Gog och Magog, till att församla dem till krig: vars antal *är* som havets sand.

9 Och de kom upp på jordens vidd, och omringade de heligas läger, och den älskade staden: och eld kom ner från Gud, från himlen, och förtärde dem.

10 Och djävulen som bedrog dem blev kastad i eld och svavelsjön, där odjuret och den falske profeten *är*, och skall plågas dag och natt i evigheternas evigheter.

11 Och jag såg en stor vit tron, och honom som satt på den, vars ansikte jorden och himlen flydde ifrån; och ingen plats blev funnen för dem.

12 Och jag såg de döda, små och stora, stå inför Gud; och böckerna blev öppnade: och en annan bok blev öppnad, vilken är livets *bok*: och de döda blev dömda utifrån de ting som var skrivet i böckerna, enligt deras gärningar.

13 Och havet överlämnade de döda som var i det; och döden och dödsriket överlämnade de döda som var i dem: och de blev dömda var och en enligt sina gärningar.

14 Och döden och dödsriket blev kastade i eldsjön. Detta är den andra döden.

15 Och vem än som inte blev funnen skriven i livets bok blev kastad i eldsjön.

Kapitel 21

1 Och jag såg en ny himmel och en ny jord: ty den första himlen och den första jorden var förgångna; och det fanns inget hav längre.

2 Och jag Johannes såg den heliga staden, nya Jerusalem, kommande ner från Gud, från himlen, förberedd såsom en brud prydd för sin man.

3 Och jag hörde en stark röst från himlen sägande, Se, Guds tabernakel *är* hos människor, och han kommer bo med dem, och de skall vara hans folk, och Gud själv skall vara med dem, *och vara* deras Gud.

4 Och Gud skall torka bort alla tårar från deras ögon; och det skall inte längre finnas någon död, inte heller sorg, eller gråtande, inte heller skall det

längre finnas någon smärta: ty de föregående tingen är förbi.

5 Och han som satt på tronen sa, **Se, jag gör alla ting nya.** Och han sa till mig, **Skriv: ty dessa ord är sanna och trofasta.**

6 Och han sa till mig, **Det är gjort. Jag är Alfa och Omega, begynnelsen och slutet. Jag kommer ge åt honom som törstar av livets vattens källa för intet.**

7 **Han som övervinner skall ärva alla ting; och jag kommer vara hans Gud, och han skall vara min son.**

8 **Men de fega, och otroende, och de avskyvärda, och mördare, och otuktiga, och trollkarlar, och avgudadyrkare, och alla lögnare, skall få sin del i den sjö som brinner med eld och svavel: som är den andra döden.**

9 Och en av de sju änglarna, vilka hade de sju skålarna fyllda med de sju sista plågorna, kom till mig och talade med mig, sägande, Kom hit, jag kommer visa dig bruden, Lammets hustru.

10 Och han förde iväg mig i anden upp till ett stort och högt berg, och visade mig den stora staden, det heliga Jerusalem, kommande ner från himlen, från Gud,

11 Havande Guds härlighet: och hennes sken *var* som *den* dyrbaraste ädelsten, liksom en kristallklar jaspissten;

12 Och hade en stor och hög mur, *och* hade tolv portar, och vid portarna tolv änglar, och namn skrivna därpå, som är Israels barns tolv stammars *namn*:

13 I öster tre portar; i norr tre portar; i söder tre portar; och i väster tre portar.

14 Och stadens mur hade tolv grundvalar, och på dem Lammets tolv apostlars namn.

15 Och han som talade med mig hade ett gyllene rör för att mäta staden, och dess portar, och dess mur.

16 Och staden utgjorde en fyrkant, och längden är lika lång som bredden: och han mätte staden med röret, tolv tusen stadier. Dess längd och bredd och höjd vara lika.

17 Och han mätte dess mur, ett hundra fyrtiofyra längder, *efter* en människas mått, det vill säga, *efter* ängeln's mått.

18 Och dess murbyggnad *var av* jaspis: och staden *var av* rent guld, likt rent glas.

19 Och stadsmurens grundvalar *var* utsmyckade med alla slags ädla stenar. Den första grundvalen *var* jaspis, den andra, safir; den tredje, en kalcedon; den fjärde, en smaragd;

20 Den femte, sardonyx; den sjätte, sarder; den sjunde, krysolit; den åttonde,

beryll; den nionde, en topas; den tionde, en krysoptas; den elfte, en jacinth; den tolfte, en ametist.

21 Och de tolv portarna *var av* tolv pärlor: var port för sig var av en *viss* pärla: och stadens gata *var av* rent guld, liksom genomskinligt glas.

22 Och jag såg inget tempel i den: ty Herren Gud Allsmäktige och Lammet är dess tempel.

23 Och staden hade inget behov av solen, ej heller av månen, att de skulle skina i den: ty Guds härlighet lyste upp den, och Lammet *är* dess ljus.

24 Och de ur nationerna som är räddade skall vandra i dess ljus: och jordens kungar hämtar sin härlighet och ära till den.

25 Och dess portar ska aldrig vara stängda om dagen: ty där skall inte finnas någon natt.

26 Och nationernas härlighet och ära skall de hämta in i den.

27 Och aldrig ska något som beflekar komma in i den, ej heller *något som* utövar styggelse, eller en lögn: utan de som är skrivna i livets bok som tillhör Lammet.

Kapitel 22

1 Och han visade mig en ren flod med livets vatten, klar som kristall, gående ut från Guds och Lammets tron.

2 Mitt på dess gata, och på var sida om floden, *stod* livets träd, som bar tolv *slags* frukter, *och* gav sin frukt varje månad: och trädets blad *tjänade* till nationernas helande.

3 Och det skall inte längre finnas någon förbannelse: utan Guds och Lammets tron skall vara i den; och hans tjänare skall tjäna honom:

4 Och de skall se hans ansikte; och hans namn *skall vara* på deras pannor.

5 Och där skall inte finnas någon natt; och de behöver ingen lykta, ej heller solens ljus; ty Herren Gud ger dem ljus: och de skall härska i evigheternas evigheter.

6 Och han sa till mig, Dessa tal *är* trofasta och sanna: och Herren de heliga profeternas Gud sände sin ängel för att visa åt sina tjänare de ting som snart måste ske.

7 Se, jag kommer hastigt: välsignad *är* han som vakar på profetians tal i denna bok.

8 Och jag Johannes såg dessa ting, och hörde *dem*. Och när jag hade hört och sett, föll jag ner för att tillbe inför ängelns fötter som visade mig dessa ting.

9 Då säger han till mig, Se till att *du* inte *gör det*: ty jag är din medtjänare, och dina bröder profeternas *medtjänare*, och deras *medtjänare* vilka håller

fast vid denna boks tal: tillbe Gud.

10 Och han säger till mig, Försegla inte profetians tal i denna bok: ty tiden är nära.

11 Han som är orättfärdig, låt honom alltjämt vara orättfärdig: och han som är smutsig, låt honom alltjämt vara smutsig: och han som är rättfärdig, låt honom alltjämt vara rättfärdig: och han som är helig, låt honom alltjämt vara helig.

12 Och, se, jag kommer hastigt; och har min belöning med mig, att giva var man enligt vad hans gärningar skall vara.

13 Jag är Alfa och Omega, begynnelsen och slutet, den förste och den siste.

14 Välsignade *är* de som gör hans bud, att de skall ha rätt till livets träd, och må träda in genom portarna in till staden.

15 Ty utanför *finns* hundar, och trollkarlar, och otuktiga, och mördare, och avgudadyrkare, och vem än som älskar och gör lögn.

16 Jag Jesus har sänt min ängel att vittna dessa ting för er i församlingarna. Jag är Davids rot och ättling, och den ljusa morgonstjärnan.

17 Och Anden och bruden säger, Kom. Och låt honom som hör säga, Kom. Och låt honom som törstar komma. Och vem än som vill, låt honom för intet ta livets vatten.

18 Ty jag vittnar åt var man som hör profetians ord i denna bok, Om någon man ska lägga till *något* till dessa ting, skall Gud lägga till på honom de plågor som är skrivna i denna bok:

19 Och om någon man ska ta bort från orden i denna profetias bok, skall Gud ta bort hans del från livets bok, och från den heliga staden, och *från* de ting som är skrivna i denna bok.

20 Han som vittnar dessa ting säger, **Sannerligen, jag kommer hastigt.** Amen. Ja, kom, Herre Jesus.

21 Vår Herres Jesu Kristi nåd *vare* med er alla. Amen.